

Kroner ingenlunde flaa til til de aarlige Udgifter, som da ville fremkomme. I Finanslovsforlaget staar intet angivet om, hvor fra man mener, at Pengene skulle komme. Da Finansministeren forelagde Forlaget, udtalte han sig ikke om det, og forleden Dag svarede han ikke paa, hvad jeg i saa Henseende havde spurgt om. Jeg fremdrog kun disse to Love; jeg kunde have fremdraget flere. Det undlod jeg; thi de ere mere end nok til at give et aarligt Understud. Det kan ikke nytte, at Finansministeren vil sige, at vi om kort Tid ville faa endnu flere Indtægter; thi saa stiger Skatten med 3 Kroner pr. Tønde; thi vi faa ogsaa flere Udgifter ad Aare, nemlig 1 Million Kroner til Alderdomsforsørgelsen, og desuden bortfalder Skibsafgiften. Ligeledes vil der jo ogsaa komme Udgifter til de Færnbanelove, som Regeringen har foreslaaet. Hertil kan der svares: Ja, men dertil søges der Aaan. Men Aaan ere ikke Midler af den Bestaaffenhed, at det er uden Udgifter for Statskassen; Aaan skulle forrentes og afdrages, og naar den højtærede Indenrigsminister laaner 30 Millioner Kroner til Baner, skulle disse forrentes og afdrages vel sagtens med noget saadant som halvanden Million Kroner aarlig, og hvor skulde disse Penge komme fra? Vil Ministeriet hævde for sig en forstandig og økonomisk Politik, mener jeg, at det er fuldkommen berettiget, at vi stille et Forlangende om, at Ministeriet skal gøre Rede for, hvor de tænke sig, at Pengene skulle komme fra. Der foreligger her et Budget med et Overstud paa 354,000 Kr., og samtidig foreslaas der Love, som andrage betydelige aarlige Udgifter, uden at det oplyses, hvor disse Penge skulle komme fra. Det er ikke meget oplysende, synes jeg. Det blev forleden sagt — jeg husker ikke, af hvilket æret Medlem — her i Salen, at der til Landbruget i Løbet af de sidste 20 Aar er bevilget betydelige Summer. Det blev særlig angivet, at Bevillingerne til Landbruget vare stegne fra 1873 til nu fra 214,000 Kroner til saadan noget som halvanden Million. Det lyder ganske godt, men maa jeg gøre opmærksom paa, at samtidig med denne Stigning fra 214,000 Kr. til halvanden Million ere vore Skatter fra 1873 til nu stegne ganske betydelig. Tager man Statsregnskabet 1872—73 og under søger saavel de direkte som de indirekte Skatter paa §§ 4—5, ser man, at de ifølge dette Statsregnskab have andraget 32,795,520 Kr. 75 Øre. Tager vi det sidst afslagne Statsregnskab frem, se vi, at de 2 nævnte Paragraffer staa opførte med en Sum af 47,931,880 Kr. 24 Øre; det giver en Stig-

ning i Skatter med over 15 Millioner Kr. Vil man nu rent overslagsmæssig sige, at af disse 15 Millioner har Landbruget maattet udrede ca. 10 Millioner Kr., saa ser man ved at sammenholde Forholdet mellem Stigningen af Bevillingerne til Landbruget — fra 214,000 Kr. til 1½ Million — med Stigningen af Skatterne paa Landbruget af 10 Millioner, at det ikke er noget særlig stort, som Landbruget har vundet i denne Arrætte.

Til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bjfsen) har jeg en Bemærkning at gøre. Da det ærede Medlem talte, fortalte han en Historie, og da han var færdig, mindedes jeg ogsaa en Historie, som jeg ikke skal fortælle, men blot hentyde til. Der var en Gang en Moder, siges der, som jagde til sin Søn, da han skulde ud i Verden: „Naar der møder dig noget, som er alvorligt, et alvorligt Tilfælde, saa skal du kun sige til dig selv: Gaa udenom, Per!“ Og Per gif ud i Verden med denne Formaning og lagde sig den paa Sinde, og alle Begne, hvor han kom i Tvivl om, hvad han skulde gøre, sagde han til sig selv: „Gaa udenom, Per!“ og han gif altid udenom. Den Historie kom jeg i Tanter om, da jeg hørte det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds tale i Gaar; thi ligesom denne Politik netop er særkendet derved, at det er en Politik, der stadig gaar udenom, der søger at løse Opgaverne ved at gaa udenom, saaledes var ogsaa hans Svar til mig en fuldstændig Udenomgaaen af de Spørgsmaal, der vare stillede forleden Dag. Han modbeviste ikke noget af det, jeg havde ført frem til Begrundelse for, at Forliget maatte blive flet; paa ingen Maade, kun ved at han vilde forstaa mine Ord paa en anden Maade, end der egentlig ligger i dem, søgte han at redde sig bort fra en virkelig Besvarelse. Kort sagt, han handlede efter den Talemaade: „Gaa udenom, Per.“ og jeg antager, at naar nogen en Gang vil skrive Historien om det ærede Medlems Arbejde her, om hans Deltagelse i dansk Politik, vil der komme til at staa over denne Historie: „Gaa udenom, Per.“

Jeg har saa en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Odense Amts 3. Valgkreds (Berntsen). Jeg skal fatte mig i Forthed. Det ærede Medlem kaldte mig Fører; jeg tror endog saa en stor Fører; saavidt jeg hørte. Jeg søger ikke at blive Fører, jeg kan ikke og ønsker ikke at blive kaldt saadan; jeg vil ikke være Fører. Naar det ærede Medlem alligevel kalder mig det, maa det vel være, fordi han tror, det er